

РЕШЕНИЕ

№ 5006

гр. София, 21.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 21.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **10058** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище [населено място], [улица], чрез адв. Сибила Метанова и адв. Д. А., с адрес за кореспонденция: [населено място], ул. „6-ти септември“ № 12, ет. 2 срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220218003809-091-001/14.03.2019 г., издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор – орган, възложил ревизията и Д. Н. К., на длъжност Главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на Национална агенция за приходите /НАП/ относно установени задължения по ЗДДС и ЗКПО в общ размер на 954 243,90 лв. и лихвите за просрочия към тях общо в размер на 140 472,07 лв. за периода от 01.01.2016 г. до 31.05.2018 г.

В жалбата се твърди, че дружеството няма задължения за ревизирания период, като се навежда оплкване, че фирмата, извършвала счетоводството през ревизирания период, не е уведомила управителя за исканите документи в хода на ревизията, поради което са изведени неверни констатации с РА. Искането до съда е за отмяна на акта и за присъждане на деловодни разноски.

В с.з. жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. Метанова поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски по приложения списък, ведно с доказателства за плащане към същия.

Ответникът – Директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., чрез юрк. М.

моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура /СГП/, редовно уведомена, не изпраща представител.

От фактическа страна се установява следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221017007894-020 001/15.11.2017 г., изменяна със № Р-22220218003809-020-001/03.07.2018 г., изменяна със Заповеди Р-22220218003809-020-002/25.10.2018, Р-22220218003809-020-003/06. 11. 2018 г. е извършена ревизия на дружеството – жалбоподател за определяне на задължения по ЗДДС за периода от 01.10.2016 г. до 31.05.2018 г. и по ЗКПО КД за периода 01.01.2016 г. - 31.12.2017 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № 20218003809-092-001/18.01.2019 г. В ревизионния доклад е направено предложение за установяване на задължения за ДДС и лихви за просрочие в общ размер на 1079871,22 лв. Ревизионният доклад е връчен електронно на 30.01.2019 г. Срещу ревизионния доклад не е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА № Р-22220218003809-091-001/14.03.2019 г., издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор – орган, възложил ревизията и Д. Н. К., на длъжност Главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. РА е връчен на 18.03.2019 г.

С оспорения РА са установени задължения за довносяне по ЗДДС за периода от 01.10.2016 г. до 31.05.2018 г. и ЗКПО за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2017 г. общо в размер на 954 243,90 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 140 472,07 лв.

От фактическа страна е установено, че основната дейност на дружеството за ревизирания период е търговия на едро с мляко и млечни продукти, яйца, хранителни масла и мазнини. За периода на ревизията 01.10.2016 г. - 31.05.2018 г. има назначени 6 лица на трудов договор на длъжности - шофьор, оператор компютри, продавач - консултант, мениджър продажби, пласьор логистика.

На дружеството е извършвана предходна ревизия по ЗДДС за периода 04.09.2014 г. –30.09.2016 г. и по ЗКПО за периода 10.10.2013 г. – 31.12.2015 г. приключила с РА № Р-22220216007761-091-001 / 02.05.2017 г. със сума за внасяне в размер на 106 522.61 лв. Подадена е жалба към РА пред Директора на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП. Издадено е Решение № 1271/10.08.2017 г., с което е отменен РА № Р-22220216007761-091-001/02.05.2017г. в оспорената част на установения резултат по ЗКПО.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на [фирма] са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, изх. № Р-22220218Q0380S-040-001/10.07.2018 г.; № Р-22220218003809-040-002/04.01.2019 г., с които са изискани търговски и счетоводни документи, свързани с осъществяваната дейност през ревизирания период. От жалбоподателя е изискано на основание чл. 115, ал. 1 от ДОПК да се осигури подходящо място и условия за провеждане на ревизията и да се определи лица за контакт с органа по приходите за оказване на съдействие, за да може ревизиращите органи на основание чл. 115. ал. 2 да се запознаят на място с намиращите се в офиса документи и други доказателства, както и да установят фактите. В проведеното ревизионно производство от страна на [фирма] не са представени никакви документи.

Извършена е проверка в програмен продукт „Справки за деклариращи недвижими

имоти и превозни средства" за установяване собствеността на притежаваните от дружеството недвижими имоти и превозни средства. Констатирано е, че за периода на ревизията [фирма] няма декларирани собствени недвижими имоти и собствени транспортни средства за осъществяване на дейността си.

В хода на ревизията не са прегледани първичните и вторични счетоводни документи, счетоводните регистри, хронологични и аналитични записвания по счетоводните сметки, главни книги, оборотни ведомости, търговски документи. Направен е анализ на всички възможни събрани в хода на ревизията доказателства. Констатирано е, че са налице основания за корекция на декларирани от лицето данъчни основи на осъществените облагаеми доставки, тъй като фактурираните продажби на територията на страната не са реално извършени, защото това обстоятелство не е доказано по безспорен начин от страна на ревизираното дружество.

На осн. чл. 45 ДОПК, органите по приходите са извършили насрещни проверки на следните доставчици: [фирма], ЕИК[ЕИК], А.-АМ" О., ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], с цел установяване на правото на приспадане на данъчен кредит за получателя – ревизираното лице. Съставени са протоколи за насрещни проверки, посочени в РД, в които подробно са описани констатираните факти и обстоятелства /л. 167- 189/.

В хода на ревизионното производство от дружеството не са представени никакви счетоводни документи по отношение на извършената ревизия, поради което органите по приходите са достигнали до заключение, че за периода 01.01.2016 г. - 31.05.2018 г. дружеството не е доказало заведена счетоводна отчетност съгласно основните изисквания и принципи на счетоводството, постановени в чл. 2 и чл. 4, ал. 1, 2 и 3 от Закона за счетоводството /обн., ДВ, бр. 98/16.11.2001 г., в сила от 01.01.2002 г./ - хронологично счетоводно записване на стопанските операции; текущо начисляване на приходите и разходите, произтичащи от сделки и събития към момента на тяхното възникване. Органите по приходите са достигнали до извод, че в съответствие на разпоредбите на чл. 5 и чл. 9 от ЗС не може да се установи организирано ли е текущо счетоводно отчитане за ревизирания период, водени ли са систематични счетоводни регистри за обобщаване на счетоводната информация, както и водени ли са синтетични и аналитични счетоводни регистри.

По отношение на установените задължения по ЗКПО:

Ревизиращият орган е приел, че в случая се касае за разходи, които не са документално обосновани съгласно изискванията на чл. 10 от ЗКПО и непризнаването им за данъчни цели следва да се извърши по реда на чл. 26, т. 2 от същия закон. На основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО във вр. с чл. 26, т. 2 с чл. 26, т. 2 от ЗКПО и чл. 10 от ЗКПО финансовия резултат за 2016 г. и за 2017 г. е увеличен с размера на непризнатите за данъчни цели разходи.

За периода 01.01.2016 г. - 31.12.2016 г.:

В хода на ревизията е установено, че за финансовата 2016 година, дружеството е подало годишна данъчна декларация по чл. 92, ал. 2 от ЗКПО с вх. № 2202И0120450/31.03.2017 г., като задълженото лице е определило данъчния си финансов резултат и дължимия корпоративен данък. Размерът на реализираните разходите е 1 391 111.50 лв.

Установено е още, че ЗЛ не представя посочените във връченото ИПДПОЗЛ № Р- 22220218003809-040-001/10.07.2018 г. първични счетоводни документи, сключени договори, оборотни ведомости за ревизираните периоди, аналитични разпечатки на гр. 30, гр. 40, гр. 50, гр.60, гр. 70, главна книга за ревизираните периоди; договори, свързани с дейността му, включително договори за счетоводно обслужване, договори за финансиране на фирмата; разрешителни /лицензи/; приемно- предавателни протоколи и други съпътстващи ги документи; досиета на назначени работници и служители; ведомости за работни заплати и др.; не са представени документи за доказване произхода на паричните средства; справки от № 1 до № 5.

На 17.12.2018 г. на декларирания електронен адрес [електронна поща] е изпратено съобщение, с което дружеството отново е уведомено, че не са представени документи по връченото ИПДПОЗЛ № Р- 22220218003809-040-001/10.07.2018 г.

Органите по приходите са приели, че на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО, във връзка с чл. 26, т. 2 от ЗКПО и чл. 10 от ЗКПО следва да се увеличи финансовия резултат с размера на непризнатите за данъчни цели разходи общо в размер на 1 391 111.50 лв.

По отношение на авансовите вноски в ревизионното производство е установено, че в подадената ГДД за 2015 г. ЗЛ е декларирано тримесечна авансова вноска в размер на 700 лв. В подадената ГДД за 2016 г. за целите на определяне на лихва по чл. 89 от ЗКПО ЗЛ е декларирано тримесечни авансови вноски в размер на 2 100.00 лв.

От дължимата лихва по чл. 89 от ЗКПО в размер на 184.55 лв. е внесена сума в размер на 13.33 лв. Остатъкът в размер на 171.22 лв. не е внесен., а дължимите лихви по авансови вноски са платени.

Установено е, че през 2016 г. дружеството не е ползвало преотстъпване и намаляване на корпоративния данък, съгласно глава двадесет и втора на ЗКПО.

През финансовата 2016 г. дружеството декларира в подадената ГДД отстъпка по чл.92, ал.5 от ЗКПО в размер на 36.06 лв., която приспада от размера на годишния корпоративен данък. Тъй като не са изпълнени условията на чл.92, ал.5 от ЗКПО /дължимия годишен корпоративен данък не е внесен в срока до 31.03.2017 г. /, то ЗЛ няма право на отстъпка по чл.92, ал.5 от ЗКПО.

В ревизията е установено следното за 2016 г.:

Дължим годишен корпоративен данък – 142 717.22 лв.

Авансово внесен корпоративен данък – 0.00 лв.

Внесен корпоративен данък – 3606.07 лв. За закъснение на вноската е начислена и внесена лихва в размер на 147.26 лв.

Разлика за внасяне – 139 111.15 лв.

Дължимият КД в размер на 139 111.15 лв. не е внесен.

На основание чл. 9 от ЗКПО, във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ се начислява лихва в размер на 25 389.82 лв., съгласно приложен лихвен лист.

От дължимата лихва по чл. 89 от ЗКПО в размер на 184.55 лв. е внесена сума в размер на 13.33 лв.

Остатък в размер на 171.22 лв. не е внесен.

Общо дължима лихва – 25808.18 лв.

Внесена лихва – 247.14 лв.

Остатък от дължимата лихва в размер на 25 561.04 лв. не е внесен.

За периода 01.01.2017 г. – 31.12.2017 г.:

Органите по приходите са установили, че за финансовата 2017 година,

дружеството е подало годишна данъчна декларация по чл. 92, ал. 2 от ЗКПО с вх. № 2202И0158459/02.04.2018 г., като задълженото лице е определило данъчния си финансов резултат и дължимия корпоративен данък, както следва:

Общо приходи - 1 741 738.48 лв.

Общо разходи - 1 698 714.57 лв.

Счетоводен финансов резултат – счетоводна печалба – 43 023.91 лв.

Преобразуване на счетоводния финансов резултат:

Общо увеличения на финансовия резултат в размер на 0.00 лв.

Общо намаления на финансовия резултат в размер на 0.00 лв.

Данъчна печалба – 43 023.91 лв.

Полагащ се корпоративен данък – 4 302.39 лв.

Направени авансови вноски за годината – 1 600.00 лв.

Разлика за внасяне – 2 702.39 лв.

Внесен данък – 2702.39 лв. За закъснение на вноската е начислена и внесена лихва в размер на 6.76 лв.

За 2017 г. отново в хода на ревизията РЛ не е предстаил посочените във връченото ИПДПОЗЛ № Р-22220218003809-040-001/10.07.2018 г. първични счетоводни документи, сключени договори, оборотни ведомости за ревизираните периоди, аналитични разпечатки на гр. 30, гр. 40, гр. 50, гр.60, гр. 70, главна книга за ревизираните периоди; договори, свързани с дейността му, включително договори за счетоводно обслужване, договори за финансиране на фирмата; разрешителни /лицензи/; приемно- предавателни протоколи и други съпътстващи ги документи; досиета на назначени работници и служители; ведомости за работни заплати и др.; не са представени документи за доказване произхода на паричните средства; справки от № 1 до № 5.

Установено е, че за 2017 г. дружеството не е подало ГФО. В хода на извършената ревизия въз основа на подадена годишна данъчна декларация по чл. 92, ал. 2 от ЗКПО с вх. № 2202И0158459/02.04.2018 г. се установи, че размерът на реализираните разходи е 1 698 714.57 лв, като е достигнато до заключение, че отчетените разходи в посочения размер са документално необосновани.

На основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО, във връзка с чл. 26, т. 2 от ЗКПО и чл. 10 от ЗКПО следва да се увеличи финансовия резултат с размера на непризнатите за данъчни цели разходи общо в размер на 1 698 714.57 лв.

По отношение на авансовите вноски:

В хода на извършената ревизия се установи, че задълженото лице през отчетната 2016 година е декларирало нетни приходи от продажби в размер на 1 427 172.21 лв., декларирани, както в подадената ГДД по чл.92 от ЗКПО, така и в ГФО за 2016 г., в резултат на което, за отчетната 2017 година, задълженото лице е било задължено да прави авансови вноски.

На основание чл. 87а от ЗКПО в сила от 01.01.2013 г. определените по реда на чл. 86 и 87 авансови вноски за текущата календарна година се декларират с годишната данъчна декларация за предходната календарна година. В подадената ГДД за 2016 г. ЗЛ е декларирало тримесечна авансова вноска в размер на 800 лв. В подадената ГДД за 2017 г. за целите на опреде ляне на лихва по чл. 89 от ЗКПО ЗЛ е декларирало тримесечни авансови вноски в размер на 2 400.00 лв. Установено е, че от дължимата лихва по чл. 89 от ЗКПО в размер на 346.79 лв. е внесена сума в размер на 25.05 лв.Остатъкът в размер на 171.22 лв. не е внесен. Дължимите лихви по авансови вноски

в размер на 3.56 лв. са платени. Останалите вноски в размер на 6.12 лв. са дължими.
Установено е следното при ревизията за 2017 г.
Дължим годишен корпоративен данък – 174 173.85 лв.
Авансово внесен корпоративен данък – 1 600.00 лв.
Внесен корпоративен данък – 2 702.39 лв. За закъснение на вноската е начислена и внесена лихва в размер на 6.76 лв.
Разлика за внасяне – 169 871.46 лв.
Дължимият КД в размер на 169 871.46 лв. не е внесен.
На основание чл. 9 от ЗКПО, във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ се начислява лихва в размер на 13 779.57 лв., съгласно приложен лихвен лист.
Дължимите лихви по авансови вноски в размер на 3.56 лв. са платени. Останалите вноски в размер на 6.12 лв. са дължими.
От дължимата лихва по чл. 89 от ЗКПО в размер на 346.79 лв. е внесена сума в размер на 25.05 лв. Остатъкът в размер на 171.22 лв. не е внесен.
Общо дължима лихва – 14 142.80 лв.
Внесена лихва – 35.37 лв.
Остатъкът от дължимата лихва в размер на 14 107.43 лв. не е внесен.
По отношение на установените задължение по ЗДДС:
Установено е от органите по приходите, че за ревизирания период 01.10.2016 г. - 31.05.2018 г. в съответствие с изискванията на чл. 124, ал. 1 от ЗДДС /от 01.01.2007 г./, дружеството води за всеки данъчен период задължителните регистри – „Дневник за покупките" и „Дневник за продажбите", които съдържат реквизитите посочени в чл. 113, ал. 1 от ППЗДДС /от 01.01.2007 г./.
На основание чл. 125, ал. 1 от ЗДДС /от 01.01.2007 г./, през проверяваните данъчни периоди ежесечно са подавани справки-декларации в установения съгласно чл.125, ал.5 от закона срок. В съответствие с разпоредбите на чл. 125, ал. 6 от ЗДДС /от 01.01.2007 г./ информацията от регистрите по този член е подавана и на магнитен носител, за което са издавани протоколи.
Установено е, че периода на ревизията 01.10.2016 г. - 31.05.2018 г., във фирма [фирма], ЕИК[ЕИК] има 6 назначени лица на трудов договор на длъжности – шофьор, оператор компютри, продавач – консултант, мениджър продажби, пласьор логистика. Останалите трудови договори са прекратени през 2017 г.
В хода на ревизията, органите по приходите са установили, че за ревизирания период – 01.10.2016 г. – 31.05.2018 г., по данни от дневниците за продажби, ревизираното лице е осъществявало основно доставки на хранителни стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, като мястото на изпълнение е на територията на България по смисъла на чл.12 от ЗДДС са облагаеми със ставка 20 на сто. На основание чл. 25 във връзка с чл.82, ал.1 от ЗДДС, доставчикът на стоките е начислил данък в размер на 20%.
Установено е, че основни клиенти на дружеството са: [фирма], ЕИК:[ЕИК], ПК Д. ЕИК:[ЕИК], И. С. - С. Д. ЕТ BG102170595, Д. К Е. BG115804620, С. О. BG121222368, М. ЕТ BG121402042, Н. - Н. К. ЕТ ЕИК:[ЕИК], Зоди - З. И. ЕТ, ЕИК:[ЕИК], М и М - Д. П. ЕТ,[ЕИК], Л. С. С. ЕТ ЕИК:[ЕИК], Спектър 98 О. ЕИК:[ЕИК], К. - Търговия и Туризм АД, ЕИК:[ЕИК], Ф. 5 Х Е. ЕИК:[ЕИК], А. 05 О.,[ЕИК], Аллимар Е. ЕИК:[ЕИК], П. - 13 Е. ЕИК:[ЕИК], Три груп България Е.,

ЕИК:[ЕИК], Д. 2010 О., ЕИК:[ЕИК], П. 91 СЛ Е. ЕИК: 20171043, Р. Сю Е. ЕИК:[ЕИК], М. 1992 Е., ЕИК:[ЕИК], Ф. Е. М. 2013, ЕИК:[ЕИК], Нью Л. Департмънтс Е., ЕИК:[ЕИК], П. Д. 2015 Е. ЕИК:[ЕИК], Г. 95 Е., ЕИК:[ЕИК].

Дружеството е декларирало получени доставки предимно на стоки и услуги за транспорт от следните основни доставчици: BG103563528 Милтекс - КК Е. BG103582464 Х. Е., BG104657610 А. - АМ О., BG109593147 В. 5 Е., BG115781794 В. 1 О., BG121221946 С. - 94 О., BG121308358 Чародей П. Е., BG121413149 М. Т. БГ О., BG125017791 Екселанс О., BG130855814 Валданко Е., BG131283309 Скиптер О., BG200006496 Е. Инвест - 2008 Е., BG201985670 Диденко ВОСВВЛНС Е., BG202452999 Агро Л. О., BG202809846 М. био груп ЕАД, BG203220078 В. Импорт Е., BG203574123 Кремио ЕАД, BG7403235069 Е. Идизиров ЗП.

Органите по приходите са извършили съпоставка в ИС на НАП за периода на ревизията 01.10.2016 г. - 31.05.2018 г. „Справка за намерените покупки в дневниците за продажби на всички дружества за Булстат:[ЕИК]“, като са установили, че доставчиците на ревизираното дружество са издали фактури на обща стойност 2 373 793.12 лв. и ДДС – 473 324.41 лв. За посочените периоди ЗЛ декларирало покупки с П. с данъчна основа – 2 935 648.84 лв. и ДК – 587 129.79 лв. Достигнали са до извод, че [фирма] декларира завишени стойности по получени доставки от по-голямата част от горепосочените доставчици. Констатирано е, че ЗЛ декларира завишаване на реалните стойности на данъчна основа и ДДС по получени доставки, като разликата е в общ размер на ДО – 561 855.72 лв. и ДДС – 113 805.38 лв.

От страна на ревизиращият екип е установено още, че като получател, дружеството декларира получени стоки – пластмасови опаковки за яйца внос от Турция по смисъла на чл.16 от ЗДДС, съгласно който внос на стоки е въвеждането на необщностни стоки на територията на страната и на основание чл.68, ал.1, т.3 от ЗДДС РЛ има право да приспадне данъчен кредит от данъчните си задължения за осъществен внос. Съгласно чл.71, т.3 от ЗДДС, ревизираното лице не е представило митнически документ за внос, в който лицето е посочено като вносител и данъкът да е внесен по реда на чл. 90, ал.1 от ЗДДС.

Направено е заключение, че на осн. чл. 71, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл.25, ал.1-6 от ЗДДС, чл. 68, ал.1, т.1, т.2 и чл. 69, ал. 1, т.1 от ЗДДС, не следва да се признае право на приспадане на

данъчен кредит по фактурите издадени от доставчиците на ревизираното дружество в общ размер на 608 012.72 лв.

По отношение на извършените доставки и начисления данък (продажби):

При извършената ревизия е констатирано, че са налице основания за корекция на декларираните от лицето данъчни основи на осъществените облагаеми доставки, тъй като фактурираните продажби на територията на страната не са реално извършени, защото това обстоятелство не е доказано по безспорен начин от страна на ревизираното дружество. Посочено е, че на основание чл. 85 от ЗДДС данъкът е изискуем от всяко лице, което посочи данъка във фактура и/или известие по чл.112 от ЗДДС и следователно начисления ДДС от ревизираното лице за периода на ревизията е дължим.

Органите по приходите са установили, че за периода 01.10-2016 г. до 30.06.2018 г. ревизираното лице е извършило вътреобщностно придобиване от "ЗСБКЛЗУ У. БЕ "- Гърция с VIN EL094072019, както и че VIN номерът е валиден.

В хода на ревизионното производство не са представени никакви документи, вкл. и протоколи за самоначисляване на данъка по чл.117 ал.1 от ЗДДС. В дневниците /дневник покупки и дневник продажби/ на ревизираното лице също не са отразени протоколи за самоначисляване на данъка по чл.117 ал.1 от ЗДДС за В. от гръцкото дружество. Поради което ревизиращият екип на осн. чл. 86 от ЗДДС ревизиращият екип е начислил дължимия данък, както следва:

- за м.12.2016 г. В. на стойност 5 533 евро или равностойност в български лева – 10821.61 лв. – ДДС в размер на 2 164.32 лв.

- за м.03.2017 г. В. на стойност 4 234 евро или равностойност в български лева – 8 280.98 лв. – ДДС в размер на 1 656.20 лв.

- за м.05.2017 г. В. на стойност 4 321 евро или равностойност в български лева – 8451.14 лв. – ДДС в размер на 1 690.23 лв.

- за м.06.2017 г. В. на стойност 9 702 евро или равностойност в български лева – 18 975.46 лв. - ДДС в размер на 3 795.09 лв.

- за м.07.2017 г. В. на стойност 5 741 евро или равностойност в български лева – 11 228.42 лв. - ДДС в размер на 2 245.68 лв.

- за м.08.2017 г. В. на стойност 3 494 евро или равностойност в български лева – 6 833.67 лв. - ДДС

в размер на 1 366.73 лв.

- за м.09.2017 г. В. на стойност 11 254 евро или равностойност в

български лева – 22 010.91 лв. - ДДС в размер на 4 402.18 лв.
- за м.10.2017 г. В. на стойност 4 118 евро или равностойност в български лева – 8 054.11 лв. – ДДС в размер на 1610.82 лв.
- за м.11.2017 г. В. на стойност 16 858 евро или равностойност в български лева – 32 971.38 лв. - ДДС в размер на 6 594.28 лв.
- за м.12.2017 г. В. на стойност 11 372 евро или равностойност в български лева – 22 241.70 лв. - ДДС в размер на 4 448.34 лв.
- за м.02.2018 г. В. на стойност 5 603 евро или равностойност в български лева – 10 958.52 лв. - ДДС в размер на 2 191.70 лв.
- за м.03.2018 г. В. на стойност 5 624 евро или равностойност в български лева – 10 999.58 лв. - ДДС в размер на 2 199.92 лв.
- за м.04.2018 г. В. на стойност 4 128 евро или равностойност в български лева – 8 073.67 лв. – ДДС в размер на 1 614.73 лв.
- за м.05.2018 г. В. на стойност 5 707 евро или равностойност в български лева – 11 161.92 лв. - ДДС в размер на 2 232.38 лв.

По отношение на получените доставки и данъчния кредит (покупки):

Органите по приходите са установили, че в дневниците си за покупки и справките – декларации за ревизирания период 01.10.2016 г. - 31.05.2018 г., [фирма] е декларирало покупка на стоки издадени от доставчици на ревизираното дружество, с ДДС / в общ размер на 608 012.72 лв./ по периоди, подробно описани в ексел файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" и sheet "ПОКУПКИ".

От страна на ревизираното лице не са представени никакви доказателства в хода на ревизията.

Извършени са насрещни проверки на [фирма], ЕИК[ЕИК], А.-АМ" О., ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК]. Резултатите от извършените проверки са подробно поисани в РД по делото /л. 167- 189/.

Въз основа на констатираното в хода на ревизията, органът по приходите е достигнал до извод, че по силата на чл.37, ал. 4 от ДОПК в случай че субектът не представи изискани по реда на ал. 3 доказателство, органът по приходите може да приеме, че те не съществуват и преценява само събраните в производството доказателства и доколкото [фирма], ЕИК[ЕИК] не е представило изисканите документи съгласно чл.37, ал.3 от ДОПК -

ревизиращият екип приема, че те не съществуват.

[фирма], ЕИК[ЕИК] за периода от 01.10.2016 г. - 31.05.2018 г. е упражнило правото си на приспадане на данъчен кредит, но поради обстоятелството, че задълженото лице не е представило доказателства, че притежава оригиналите на описаните в регистъра "Дневник на покупките" и в справките-декларации данъчни документи - фактури, известие към фактурите, протоколи и др. въпреки, че са му изискани по реда на ДОПК, органът по приходите е приел, че същото не отговаря на условието за упражняване на право на данъчен кредит, посочено в чл. 71, т. 1 от ЗДДС.

На основание чл. 71, т.1 от ЗДДС, във връзка с чл.25, ал.1-6 от ЗДДС, чл.68, ал.1, т.1, т.2 и чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС, не следва да се признае право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от доставчици на ревизираното дружество, с ДДС /в общ размер на 608 012.72 лв./ по периоди, фактури и фирми подробно описани в ексел файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" и sheet "ПОКУПКИ".

От страна на ревизиращия екип не е признат данъчен кредит /ДК/ по данъчни периоди както следва:

- от 01.10.2016 г. до 31.10.2016 г. – не е признат ДК в размер на 23 291.81 лв. с данъчна основа и ДДС, подробно описани в ексел файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" и sheet "м.10.2016".

- от 01.11.2016 г. до 30.11.2016 г. не е признат ДК в размер на 31821.81 лв. по фактури издадени от доставчици на ревизираното дружество, с данъчна основа и ДДС подробно описани в ексел файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" sheet "м.11.2016".

- от 01.12.2016 г. до 31.12.2016 г. не е признат ДК в размер на 23736.70 лв. по фактури издадени от доставчици на ревизираното дружество, с данъчна основа и ДДС подробно описани в ексел файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" - sheet "м.11.2016".

- от 01.01.2017 г. до 31.01.2017 г. - в размер на 28687.08 лв. по фактури, издадени от доставчици на ревизираното дружество, с данъчна основа и ДДС подробно описани в ексел файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" - sheet "м.01.2017".

- от 01.02.2017 г. до 28.02.2017 г. – в размер на 34 197,33 лв. по фактури, издадени от доставчици на ревизираното дружество, с данъчна основа и ДДС подробно описани в ексел файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" - sheet "м.02.2017".

- от 01.03.2017 г. до 31.03.2017 г. – в размер на 25495.38 лв. по

фактури издадени от доставчици на ревизираното дружество, с данъчна основа и ДДС подробно описани в ексел файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" - sheet "м.03.2017".

- от 01.04.2017 г. до 30.04.2017 г.- в размер на 24152.62 лв. по фактури издадени от доставчици на ревизираното дружество, с данъчна основа и ДДС подробно описани в ексел файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" и sheet "м.04.2017".

- от 01.05.2017 г. до 31.05.2017 г - в размер на 17396.94 лв. по фактури издадени от доставчици на ревизираното дружество, с данъчна основа и ДДС подробно описани в ексел файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" sheet "м.05.2017".

- от 01.06.2017 г. до 30.06.2017 г. - в размер на 24593.70 лв. по фактури издадени от доставчици на ревизираното дружество, с данъчна основа и ДДС подробно описани в ексел файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" sheet "м.06.2017".

- 01.07.2017 г. до 31.07.2017 г. - в размер на 24912.38 лв. по фактури издадени от доставчици на ревизираното дружество, с данъчна основа и ДДС подробно описани в ексел файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" и sheet "м.07.2017".

- 01.08.2017 г. до 31.08.2017 г. в размер на 35339.78 лв. по фактури издадени от доставчици на ревизираното дружество, с данъчна основа и ДДС подробно описани в ексел файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" sheet "м.08.2017".

- 01.09.2017 г. до 30.09.2017 г. - в размер на 23102.12 лв. по фактури издадени от доставчици на ревизираното дружество, с данъчна основа и ДДС подробно описани в ексел файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" и sheet "м.09.2017".

- 01.10.2017 г. до 31.10.2017 г. в размер на 29843.33 лв. по фактури издадени от доставчици на ревизираното дружество, с данъчна основа и ДДС подробно описани в ексел файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" и sheet "м.10.2017".

- 01.11.2017 г. до 30.11.2017 г. в размер на 37902.38 лв. по фактури издадени от доставчици на ревизираното дружество, с данъчна основа и ДДС подробно описани в ексел файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" и sheet "м.11.2017".

- 01.12.2017 г. до 31.12.2017 г. в размер на 40850.67 лв. по фактури издадени от доставчици на ревизираното дружество, с данъчна основа и ДДС подробно описани в ексел файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" и sheet "м.12.2017".

- 01.01.2018 г. – 31.01.2018 г. - в размер на 35878.34 лв. по

фактури издадени от доставчици на ревизираното дружество, с данъчна основа и ДДС подробно описани в excel файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" и „sheet "м.01.2018".

- 01.02.2018 г. до 28.02.2018 г. - в размер на 32923.64 лв. по фактури издадени от доставчици на ревизираното дружество, с данъчна основа и ДДС подробно описани в excel файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" и „sheet "м.02.2018".

- 01.03.2018 г. – 31.03.2018 г. - в размер на 50365.23 лв. по фактури издадени от доставчици на ревизираното дружество, с данъчна основа и ДДС подробно описани в excel файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" и sheet "м.03.2018".

- 01.04.2018 г. – 30.04.2018 г. - в размер на 39485.62 лв. по фактури издадени от доставчици на ревизираното дружество, с данъчна основа и ДДС подробно описани в excel файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" и sheet "м.04.2018".

- 01.05.2018 г. – 31.05.2018 г. - в размер на 24035.86 лв. по фактури издадени от доставчици на ревизираното дружество, с данъчна основа и ДДС подробно описани в excel файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" и sheet "м.05.2018".

При така изложената фактическа обстановка, съгласно приложен по делото лихвен лист, органите по приходите са начислили на основание чл. 175 ДОПК във вр. с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци и такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ лихва за забава за периодите на неправомерно ползваното право на приспадане на данъчен кредит и невнесените в срок суми.

В рамките на съдебното производство от страна на жалбоподателя бе поискано събирането на допълнителни доказателства - допуснати съдебно счетоводни експертизи /СЧЕ/ (основно заключение и две допълнителни) с вещо лице Е. Т. и представени писмени доказателства.

От приетото основно заключение на вещото лице се установява, че след като прегледа, проучи, анализира и извърши изчислителна процедура относно размера на корпоративен данък за 2016г. и 2017г., експертизата установи следното:

Документите, въз основа на които са извършени осчетоводяванията във връзка с прихода са фактури за продажба на стоки и фактури във връзка с услуги. Фактурите са осчетоводени по дебита на сметка 411 „Клиенти“ и по кредита на сметка 702 „Приходи от продажба на стока“ и сметка 703 „Приходи от продажба на услуги“.

* Фактурите, които са осчетоводени по кредита на сметки 702 „Приходи от продажби на стоки“ са с изключително голям обем. Видно от хронологичната разпечатка на сметки 70 „Приходи“, осчетоводените записи за 2016г. са 24 242 бр., а за 2017г. са 25 224 броя – за една фактура са два записа, по дебита на сметка 411 Клиенти и Кредита на сметка 70 Приходи и сметка 4532 ДДС продажби.

* Относно фактурите за покупки, експертизата установи:

Експертизата е проследила осчетоводяването на наличните фактури в счетоводните регистри на дружеството в хронологичен ред, по дати. За счетоводни записи, за които не са налични фактури, счетоводният екип на жалбоподателят информира и поясни в писмен вид, дали записът в счетоводните регистри е въз основа на данни от опис на доставчик или по данни от банково извлечение за разплащане по фактура. Резултатите от съпоставката фактура-счетоводен запис са намерили отражение в нарочно изготвени справки под формата на Приложения с №№ 1, 2 и 3 – за 2016г., 2017г. и периода 01-05.2018г., в които Приложения в колона „забележка“ е вписано дали дадена фактура е налична или източникът на информация за тази фактура е от опис, представен от контрагента или данните са взети от банковото извлечение, в което са вписани данни за разплащане с контрагента по тази фактура. От вписаните данни в тези приложения е видно, че през 2016г. голяма част от фактурите за доставка на стоки не са налични и дружеството не е успяло да се снабди с тях от доставчиците.

През 2016г. и 2017г. са извършени осчетоводявания по дебита на сметка 304 „Стоки“ и кредита на сметка 401 „Доставчици“, със сумите от 151 055,40лв. за 2016г. и 299 155,30лв., за осчетоводяването на които се представи писмено пояснение от страна на дружеството, че осчетоводяването е на база осчетоводен резултат от инвентаризации за 2016г. и 2017г.

От данните във вторичните счетоводни документи – оборотни ведомости, експертизата е изчислила размер на данъчната основа за периода 01.01.2016г. до 31.12.2016г. и от 01.01.2017г. до 31.12.2017г., както и какъв е дължимия размер на корпоративния данък за 2016г. и 2017г.

показатели	Сум и
данъчна основа 2016	9744 8,79
Данък	9744 ,88
данъчна основа 2017	8722 9,26
Данък	8722 ,93

Документите, въз основа на които са осчетоводени разходи за 2016г. и 2017г. са:

- Фактури, като и данни за издадени фактури, с представени описи от контрагентите и данни за платени фактури с номера, дати и суми, видни от банковите извлечения за разплащане с доставчиците и мемориални ордери за осчетоводени резултати от инвентаризационните описи.

Съгласно чл. 10 от ЗКПО:

„ **Чл. 10.** (1) Счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция.

(2) Счетоводен разход се признава за данъчни цели и когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по Закона за счетоводството, при условие че за липсващата информация са налице документи, които я удостоверяват“.

Въпросът, свързан с размер на данъчно признатите разходи е с правен характер и в тази връзка експертизата подробно е описала начина на осчетоводяване на разходите и за кои от тях не са налични първични документи, съгласно изискванията на чл. 10 от ЗКПО.

След като прегледа и анализира представените и описани документи, експертизата установи следното:

Дружество [фирма] е заплатило сумата в размер на 14 835,83лв., с платежно нареждане от 21.03.2018г. с получател ТД на НАП С., банкова сметка [банкова сметка], У. Б., с основание на превода „обезпечение [фирма]“, във връзка с Протокол № 180600836020_3/20.03.2020г., за извършена проверка на стоки с висок фискален риск, издаден от Централно управление на НАП С.;

Дружество [фирма] е заплатило сумата в размер на 13 599,51лв., платежно нареждане № 16450599/23.03.2018г. във връзка с Протокол № 180600837793_3/22.03.2020г., - парично обезпечение за извършена проверка на стоки с висок фискален риск, издаден от Централно управление на НАП С..

Общият размер на заплатените обезпечения като гаранция по протоколи с №№ 180600836020_3/20.03.2020г. и № 180600837793_3/22.03.2020г. е в размер на 28 435,34лв., които са осчетоводени в оборотната ведомост като дебитни обороти по сметка 492 „Разчети за гаранции“.

Като доставчик [фирма] е осъществявало доставки на стоки, с място на изпълнение на територията на страната, които са облагаеми с 20 % ставка ДДС. Като доставчик жалбоподателят е начислявал ДДС в размер на 20%, което е декларирано с отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневници за продажба и чл. 125 от ЗДДС - справка - декларация по ЗДДС. Не са видни осчетоводявания във връзка с ВОД, износ, освободени доставки и други специфични случаи, което е установено и от ревизиращият екип и е отразено в РД. Извършването на доставките е с фактури, които са налични в дружеството. В отчетните регистри са включени и протоколи за самоначисляване на ДДС по В. съгласно чл. 117 от ЗДДС във връзка с чл. 84 от ЗДДС, които са подробно описани в отговора на задача 2.1. в Констативно-съобразната част.

Експертизата е обобщила месечните данни във връзка с начислено ДДС за целия процесен период:

Период	Суми
10.-12.2016	82250, 49

2017	36292 7,93
01.-05.2018	21158 6,51
Общо:	65676 4,93

Общ размер на начислено ДДС за периода м.10.2016г. – 05.2018г. е в размер на 656 764,93лв. Данъчните основи са посочени за всеки месец от процесния в Таблици №№ 5, 6 и 7. Начисленото ДДС е осчетоводено по кредита на сметка 4532 „ДДС продажби“ и то не съвпада с резултата за внасяне.

След проучването и анализирането на първичните счетоводни документи, счетоводните записи, за които не са налични първични счетоводни документи и изготвените дневници за покупки за продажби и справките – декларации по чл. 125 от ЗДДС, експертизата установи следното:

Стойността на извършените покупки е осчетоводена в хронологичните регистри по кредита на сметка 401 „Доставчици“. Дебитирани са сметки 4531 „ДДС покупки“, сметка 304 „Стоки“, 302 „Материали“ и сметки от група 60 „Разходи“. Данъчните основи на покупките и ДДС на покупките са намерили отражение в Таблица № 8 - ред 22 от колони 3 и 4 на стойност 2 281 362,42лв. и ДДС 451 035,71лв. за процесния период. В Приложения №№ 1, 2 и 3 от експертизата са описани по фактури - с номера, дати, данъчни основи, ДДС, контрагент и предмет на доставка документите в хронологичен ред, които са осчетоводени за процесния период, както и „забележка“ дали фактурата е налична и какъв е източника на данни за нея, ако липсва.

От приетото допълнително заключение на вещото лице се установява, че посочените в допълнителното заключение в Таблица № 2 фактури с №№ от 1 до 16 са издадени. Тези фактури са посочени като „верни“ в основното заключение в Таблица № 1. Представени са по делото от жалбоподателя на флаш памет, с изключение на;

- фактури с №№ 20752/08.02.2017г., 20759/08.02.2017г., 20803/10.02.2017г. и 22431/30.03.2017г., които са посочени от

управителката на [фирма] и вписани в основното заключение като анулирани. Експертизата получи от управителката на [фирма] г-жа П. пояснение в писмен вид, в което уточнява, че анулирани фактури не може да се визуализират на екран, за да се разпечатят, не се работи в настоящия момент с този софтуер и не могат да се свържат с фирмата, която го е поддържала, за да оказат съдействие във връзка с визуализирането на тези фактури. Софтуерната програма, от която са издадени анулираните фактури е TManager.

След преглед, анализ и проучване на представените от дружеството жалбоподател фактури, експертизата констатира, че цитираните в Таблица № 1 на стр. 4 и на стр. 5 от основното заключение „нови“ (т.нар. „верни“) фактури, са издадени от [фирма].

Експертизата установи, че фактурите, издадени от [фирма] на идентифицираните като „нови“ клиенти в Таблица № 1 от основното заключение са включени в дневниците им за покупки, в месеца в който са издадени, с изключение на:

- фактури с №№ 20752/08.02.2017г., 20759/08.02.2017г., 20803/10.02.2017г. и 22431/30.03.2017г., са анулирани и за тях не е посочен клиент;
- дружество [фирма] с ЕИК[ЕИК] е нерегистрирано по ЗДДС до 06.04.2017г., след регистрацията е с наименование [фирма] с ЕИК[ЕИК] и съответно няма данни за подадена СД за м. 01.2017г., който е периода на издаване на фактурата;
- КИ № 20644 от 03.02.2017г. с ДО 25лв. и ДДС 5лв. към контрагент [фирма] с ЕИК[ЕИК] не е включено в дневник покупки и справка декларация по ЗДДС.

Експертизата прегледа и проучи наличните по делото документи и констатира, че [фирма] като получател на „грешните“, според жалбоподателя фактури не е отразил в периода на издаването им, както и в някои от следващите данъчни периоди от обхвата на ревизията (до м. 05.2018г.) сторниране/анулиране с противоположен знак на стойностите на данъчната основа и ДДС по тези „грешни“ фактури съобразно изискванията в ЗДДС и ППЗДДС. В писмо с вх. № 11- 01- 60#10 от 21.06.2021г. на зам. директора на ТД на НАП С. на стр. 11 от писмото е посочено, че „...от страна на фирма [фирма] няма данни за подадени коригиращи СД за периода м. 02.2018г. – м. 05.2018г.“. Експертизата установява, че няма данни за подаване на

коригиращи справки - декларации от страна на [фирма] за периода от 02.2017г. до 05.2018г.

След преглед, проучване и анализ на дневниците за продажба на [фирма] за процесния период, експертизата установи следното:

* Цитираните в Таблица № 1 на стр. 4 и на стр. 5 от основното заключение „нови“ (т. нар. „верни“) фактури не са включени в дневниците за продажби (**а не за покупки**) и в справките – декларации на жалбоподателя [фирма] за данъчния период на издаването им;

* В дневниците за продажба са включени фактури към клиент [фирма], с номера, които съвпадат с номерата на издадените от жалбоподателя фактури и различни данъчни основи и ДДС от тези на издадените такива. В колони с №№ 6 и 7 от Таблица № 3 са посочени данъчна основа и ДДС на включените в дневниците за продажба на [фирма] фактури.

[фирма] като издател на „грешните“ според него фактури с получател [фирма] не е отразил сторниране/анулиране с противоположен знак на стойностите на данъчната основа и ДДС по тези фактури съобразно изискванията на ЗДДС и ППЗДДС в същия или в някой от следващите данъчни периоди от обхвата на ревизията (до м. 05.2018г.).

От дружеството не е извършвано коригиране на грешка по реда на чл. 126, ал. 2 или ал. 3 от ЗДДС. Експертизата уточнява, че от нов счетоводен екип е извършено цялостно преосчетоводяване на всички документи, вкл. и на тези, които са включвани в дневници за покупки и продажби и справки - декларации по ЗДДС за процесния период, което е установено в основното заключение.

С молба от юрк. М. е приложено писмо с вх. № 11-01-60#4 от 09.03.2021г. на зам. директора на ТД на НАП С., в което е записано, че към „... 08.03.2021г. няма данни за подадени от [фирма] коригиращи справки - декларации по ЗДДС за периода м. 01.2017г. – м. 01.2018г....“.

В основното заключение експертизата е констатирала, че от жалбоподателя не са представени коригирани годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за 2016г. и 2017г., които да се разгледат и анализират, и които да са съставени след преосчетоводяването на първичните счетоводни документи от друг счетоводен екип.

В молба от юрк. М. е приложено писмо с вх. № 11-01-60#4 от

09.03.2021г. на зам. директора на ТД на НАП С., в което е записано, че към „... 08.03.2021г. няма данни за подадени от [фирма] коригиращи справки декларации по ЗДДС за периода м. 01.2017г. – м. 01.2018г., както и няма данни за подадени коригиращи ГДД по чл. 92 от ЗКПО за финансовите 2016г. и 2017г.“

На редове 15, 17 и 27 от Таблица №1 са посочени номера и дати на реално издадени анулирани фактури.

На експертизата не са представени документи, по делото не са налични документи във връзка с анулирането на „сгрешените“ документи, посочени на ред 15, 17 и 27 от Таблица №1 на стр. 4 и на стр. 5 от основното заключение, както и данни във връзка със сторнирането им.

От второто допълнително заключение на вещото лице Т. се установява, че експертизата потвърждава констатацията в основното заключение, че в счетоводните регистри, които са декларирани в НАП са включени данъчни основи в размер на 95 664,06лв. и ДДС 19 132,91лв., по процесни фактури, свързани с издаването им към [фирма], а в преосчетоводените хронологични регистри сумата на данъчните основи е в размер на 16 236,93лв., колкото са стойностите на „реално“ издадените фактури и ДДС 3 247,39лв. Установената данъчна основа за 2017г. след изключване на фактурите, издадени на контрагент [фирма] е 119 193,91лв.

Експертизата е извършила изчислителната процедура относно размер на данъчна основа за облагане за 2017г. на база осчетоводяванията в счетоводните регистри и оборотните ведомости за 2017г., след като от счетоводните регистри са изключени фактури за покупки на стоки, които не са налични в дружеството към датата на поставянето на задачата и които са участвали в констатациите в основното заключение.

През 2016г. не са издавани фактури към контрагент [фирма], които да се изключват от приходите за облагане по ЗКПО. Експертизата е извършила изчислителната процедура относно размер на данъчна основа за облагане за 2016г. на база осчетоводяванията в счетоводните регистри и оборотните ведомости за 2016г., след като от счетоводните регистри са изключени фактури за покупки на стоки, които не са налични в дружеството към датата на поставянето на задачата и които са участвали в констатациите в основното заключение. Установената данъчна основа за 2016г. е 102 769,83лв. (1 427 172,21лв. - 1 324

402,38лв.).

След прегледа и анализа на вписаните в счетоводните регистри и дневниците за покупки и продажби данни, експертизата установи, че за периода м. 10.2016г. – 05.2018г. в счетоводните регистри на дружеството са включени фактури на стойност и ДДС, които са описани в Таблица № 6. В колона № 5 е вписан по месеци размерът на данъчно – признатия кредит.

Съдът кредитира заключенията на вещото лице Т. като обективни и съответстващи на останалите писмени доказателства, както и неоспорени от страните.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния срок по чл. 156, ал.1 от ДОПК от надлежна страна и същата е процесуално *допустима*. Разгледана по същество жалбата е *неоснователна*.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на екипа. Съдът намира, че при издаването на ревизионния акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност и необосноваване на обжалвания ревизионен акт.

При така изложената фактическа обстановка, съдът формира и своите правни изводи- На основание чл. 160, ал.1 от ДОПК съдът разглежда спора по същество и когато приеме, че актът е незаконосъобразен на основанията, на което е издаден, следва да разгледа спора по същество, като прецени наличието на материалноправните предпоставки за възникване и упражняване правото на данъчен кредит. Производството по обжалване на РА не е контролно - отменително, а е процес по същество, поради което съдът следва да реши, с оглед на събраните по делото

доказателства, дали се дължи данък и в какъв размер. С оглед правомощието на съда по чл.160, ал.2 от ДОПК, същият следва да провери за всеки от доставчиците, дали са спазени изискванията на закона относно начисляване на данъка и реалността на доставката. В този смисъл е и константната практика на Върховния административен съд – решение № 4843 от 03.04.2012 г. по адм. дело № 5289/2011 г. и решение № 15605 от по адм. дело № 4030/2011 г.

По своята същност правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, правните последици, от които могат да възникнат само ако са изпълнени всички образуващи го елементи. Безспорно прието в правната теория и практика е, че признаването на правото на приспадане на данъчен кредит е неразривно свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от ЗДДС, Доставка на стока по смисъла на закона е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, а доставка на услуга е всяко извършване на услуга.

Безспорно е, че изводът за липса на реална доставка е плод на оценка на установени факти и обстоятелства от обективната действителност, т. е. прилагане на определени логически правила към обективно съществуващи факти. Като такава тя подлежи на контрол, т. е. винаги следва да бъде установено дали изводът за липса на реална доставка е изграден при правилна преценка на фактите и обстоятелствата, установени по време на ревизията. В този смисъл, при обжалването на ревизионния акт, не само ревизираното лице има задължение да докаже реалността на доставките, като положителен и благоприятен за него факт, свързан с възникването на право на данъчен кредит, но и следва да бъде установено доколко изводът на органа по приходите за липса на реални доставки е логически и правно издържан.

Реалното извършване на една доставка е положителен факт от действителността, който при осъществяването си остава следи и за него съществуват преки и косвени доказателства. Всяка доставка на стока или услуга представлява стопанска операция, която има две страни: доставчик и получател. Във връзка с това, всяка от страните трябва да притежава счетоводни и търговски регистри за съставени и осъществени сделки, както и писмени доказателства, които да докажат наличието на осъществените доставки. Липсата на такива съответно може да обоснове извода

за липса на реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал.1 и чл. 9, ал.1 от ЗДДС.

За да ползва данъчен кредит, жалбоподателят следва да докаже материално-правните предпоставки по ЗДДС за възникване и упражняване на правото на приспадане. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти/решение № 12089/11,11,2008г по адм. Дело № 7052/2008г на ВАС, решение № 15435/23,11,2011год по адм.дело№2420/2011 на ВАС, решение по дело С-414/10г на СЕС от 29,03,2012год и решение от 03,05,2012год по дело С-520/10г на СЕС/. Доколкото правото на данъчен кредит е субективно притезателно право с насрещен субект приходната администрация /Държавата/, то съгласно правилото на чл.154 от ГПК, приложимо въз основа на § 2 от ДР на ДОПК във вр. чл.144 от АПК,доказателствената тежест за установяването му е на жалбоподателя. При условията на главно пълно доказване , Е. Д. Бу не успя да се справи с тази доказателствена задача в настоящето производство.Напротив приходната администрация с наличните по административната преписка писмени доказателства,поведението на доставчика на жалбоподателя успя да проведе насрещно доказване за установяване на фактите,свързани с липсата на реално изпълнение на доставките по процесните фактури.

В решението си по делото Б. /решение от 06,12,2012год по дело С-285/2011 на Съда на Европейския Съюз е дадено задължително тълкуване на разпоредбите на чл.167 и сл. от Директива 112/2006год относно общата система на ДДС ,свързано с въпроса за преценката на това дали извода на приходната администрация за нереалност на доставката е пряко свързан с отказа на данъчен кредит по ДДС.В него е посочено,че от постоянната съдебна практика на СЕС се установява,че правото на данъчнозадължените лица да приспадат от ДДС, на които са лица платци, дължимия или платения ДДС за закупени от тях стоки и за получени от тях услуги, представлява основен принцип на въведената от законодателството на Съюза обща система на ДДС (вж. Решение от 21 юни 2012 г. по дело Mahagaben и David, С-80/11 и С-142/11).

Въпросът дали дължимият ДДС за предходни или последващи продажби на определени стоки е бил внесен или не в държавния

бюджет, е без значение за правото на данъчнозадълженото лице да приспадне платения по получени доставки ДДС. Всъщност ДДС се прилага спрямо всяка сделка в процеса на производство и разпространение, като се приспада ДДС, начислен пряко върху различните елементи от цената (вж. Решение от 12 януари 2006 г. по дело Optigen и др., C-354/03, C-355/03 и C-484/03, R., стр. I-483, точка 54, Решение по дело K. и Recolta Recycling, посочено по-горе, точка 49 и Решение по дело Mahagaben и David, посочено по-горе, точка 40). Освен това от текста на член 168, буква а) от Директива 2006/112 следва, че за да се ползва от правото на приспадане, е необходимо, от една страна, заинтересуваният да бъде данъчнозадължено лице по смисъла на тази директива и от друга страна, стоките или услугите, на които се основава това право, да се използват впоследствие от данъчнозадълженото лице за целите на собствените му облагаеми сделки, а нагоре по веригата тези стоки или услуги трябва да бъдат доставяни от друго данъчнозадължено лице (вж. Решение по дело Centralan Property, посочено по-горе, точка 52 и Решение от 6 септември 2012 г. по дело Tyth, C-324/11, точка 26). Посочено е също така, че борбата срещу данъчните измами, избягването на данъци и евентуалните злоупотреби е цел, призната и насърчавана от Директива 2006/112.

В тази насока и диспозитива на решението по същото дело сочи, че членове 2, 9, 14, 62, 63, 167, 168 и 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство не допускат на данъчнозадължено лице да бъде отказано правото да приспадне данъка върху добавената стойност за доставката на стоки, поради това че поради измами или нередности, извършени нагоре или надолу по веригата спрямо тази доставка, се счита, че последната не е била реално осъществена, без въз основа на обективни данни да е доказано, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че посочената от него сделка, на която то основава правото на приспадане, е част от измама с данък върху добавената стойност, извършена нагоре или надолу по веригата от доставки, което следва да провери запитващата юрисдикция. Това решение на СЕС, както и Решение от 21 юни 2012 г. по дело Mahagaben и David, C-80/11 и C-142/11 следва да се съобразят с някои други основополагащи принципи на правото на приспадане на данъчен

кредит. Всъщност по делото Б. и по дело Mahagaben и David фактите са напълно различни от тези, установени в настоящето производство. Идентично е и произнасянето на СЕС с Определение от 03,07,2013год по дело C-572/11 Мениджърски бизнес решения срещу ДДОДОП: Член 168, буква а) и член 203 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, както и принципите на данъчен неутралитет и на защита на оправданите правни очаквания трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат на получателя по фактура да се откаже право на приспадане на посочения в тази фактура данък върху добавената стойност, когато доставките, за които се отнася последната, не са били действително осъществени, дори ако рискът от данъчни загуби е отстранен, с мотива че издателят на фактурата е платил посочения в нея данък върху добавената стойност. Всъщност от задължителните за приходната администрация и съдилищата решения на СЕС по преюдициални запитвания и събраните в рамките на производството писмени доказателства, не доказват по категоричен начин, че именно доставчиците на Е. Д. Бу посочени в ревизионния доклад и ревизионния акт и по горе, са осъществили спорните доставки на стоки- хранителни продукти и яйца.

Според съда за целите на ЗДДС данъчно събитие е не правоотношението /сделката / или задължението, а изпълнението на задължението за прехвърляне на правото на собственост или извършването на услугата /вж. чл. 6, ал. 1; чл. 9, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗДДС/. Данъчното законодателство обвързва облагането с ДДС не със съгласието на страните за възникване на облигацията и поемането на задължението, а изпълнението като резултат. Без да е прехвърлено правото на собственост и извършена услугата данъчно събитие не съществува /естествено в основната хипотеза на облагаема доставка по чл. 2, т.т. 1-4 от ЗДДС/. Установяването на пораждащият задължението за доставката юридически факт е индигия за реалността на имущественото разместване при изпълнението.

Субект на изпълнението /пряко или чрез други лица/ следва да бъде доставчикът. Осигуряването на изпълнение от различно лице не може да има за последица възникването на право на приспадане на данъчен кредит. Косвено доказателство за различно от изпълнителя лице извършило услугите по спорните фактури е отсъствието на достатъчно в качествено и количествено

отношение заети лица.

Съгласно обичайната търговска практика, за да защити собствените си икономически интереси, добронамереният търговец би предприел всякакви законосъобразни действия за осъществяване на контакт с контрагентите си и представяне на необходимите доказателства.

По отношение на получените доставки и данъчния кредит (покупки):

Констатациите на органите по приходите, че в дневниците си за покупки и справките – декларации за ревизирия период 01.10.2016 г. - 31.05.2018 г., [фирма] е декларирало покупки на стоки издадени от доставчици на ревизираното дружество, с ДДС / в общ размер на 608 012.72 лв./ по периоди, подробно описани в excel файл с наименование „ДНЕВНИЦИ" и sheet "ПОКУПКИ", като от страна на жалбоподателя не са представени никакви доказателства в хода на ревизията не са опровергани в настоящето производство.

Извършени са насрещни проверки на [фирма], ЕИК[ЕИК], А.-АМ" О., ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК]. Резултатите от извършените проверки са подробно поисани в РД по делото /л. 167- 189/. Тези доставчици и отговорите на насрещните им проверки разколебават извода, че са налице реални доставки по оспорените фактури. Тази констатация се подкрепя и от първоначалното и двете допълнителни заключения на вещото лице, което на практика се е запознало с друго, различно от това, съществувало в ревизирия период счетоводство на дружеството, поради което и не отговарящо на изискванията за редовност към датата на провеждане на ревизията. Този факт, съчетан с обстоятелството, че Д. Бу Е. не е направило необходимите усилия да коригира подаданите от него справки декларации по ЗДДС и данъчни декларации по ЗКПО подкрепя изводите на органите по приходите за липса на реалност на доставките.

[фирма], ЕИК[ЕИК] за периода от 01.10.2016 г. - 31.05.2018 г. е упражнило правото си на приспадане на данъчен кредит, но поради обстоятелството, че задълженото лице не е представило доказателства, че притежава оригиналите на описаните в

регистъра "Дневник на покупките" и в справките-декларации данъчни документи - фактури, известие към фактурите, протоколи и др. въпреки, че са му изискани по реда на ДОПК, органът по приходите е приел, че същото не отговаря на условието за упражняване на право на данъчен кредит, посочено в чл. 71, т. 1 от ЗДДС.

Няма спор между страните, че периода на ревизията 01.10.2016 г. - 31.05.2018 г., във фирма [фирма], ЕИК[ЕИК] има 6 назначени лица на трудов договор на длъжности – шофьор, оператор компютри, продавач – консултант, мениджър продажби, пласьор логистика. Останалите трудови договори са прекратени през 2017 г. Също така дружеството не притежава материални активи, няма деклариран собствени недвижими имоти и собствени транспортни средства за осъществяване на дейността си.

В хода на ревизията, органите по приходите са установили, че за ревизирания период – 01.10.2016 г. – 31.05.2018 г., по данни от дневниците за продажби, ревизираното лице е осъществявало основно доставки на хранителни стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, като мястото на изпълнение е на територията на България по смисъла на чл.12 от ЗДДС са облагаеми със ставка 20 на сто. На основание чл. 25 във връзка с чл.82, ал.1 от ЗДДС, доставчикът на стоките е начислил данък в размер на 20%.

Установено е, че основни клиенти на дружеството са: [фирма], ЕИК:[ЕИК], ПК Д. ЕИК:[ЕИК], И. С. - С. Д. ЕТ BG102170595, Д. К Е. BG115804620, С. О. BG121222368, М. ЕТ BG121402042, Н. - Н. К. ЕТ ЕИК:[ЕИК], Зоди - З. И. ЕТ, ЕИК:[ЕИК], М и М - Д. П. ЕТ,[ЕИК], Л. С. С. ЕТ ЕИК:[ЕИК], Спектър 98 О. ЕИК:[ЕИК], К. - Търговия и Туризм АД, ЕИК:[ЕИК], Ф. 5 Х Е. ЕИК:[ЕИК], А. 05 О.,[ЕИК], Аллимар Е. ЕИК:[ЕИК], П. - 13 Е. ЕИК:[ЕИК], Три груп България Е., ЕИК:[ЕИК], Д. 2010 О., ЕИК:[ЕИК], П. 91 СЛ Е. ЕИК: 20171043, Р. Сю Е. ЕИК:[ЕИК], М. 1992 Е., ЕИК:[ЕИК], Ф. Е. М. 2013, ЕИК:[ЕИК], Ню Л. Департмънтс Е., ЕИК:[ЕИК], П. Д. 2015 Е. ЕИК:[ЕИК], Г. 95 Е., ЕИК:[ЕИК].

Дружеството е декларирало получени доставки предимно на стоки и услуги за транспорт от следните основни доставчици: BG103563528 Милтекс - КК Е. BG103582464 Х. Е., BG104657610 А. - АМ О., BG109593147 В. 5 Е., BG115781794 В. 1 О., BG121221946 С. - 94 О., BG121308358 Чародей П. Е., BG121413149 М. Т. БГ О., BG125017791 Екселанс О., BG130855814 Валданко Е., BG131283309 Скиптер О., BG200006496 Е. Инвест - 2008 Е.,

BG201985670 Диденко ВОСВВЛНС Е., BG202452999 Агро Л. О., BG202809846 М. био груп ЕАД, BG203220078 В. Импорт Е., BG203574123 Кремио ЕАД, BG7403235069 Е. Идизиров ЗП.

Органите по приходите са извършили съпоставка в ИС на НАП за периода на ревизията 01.10.2016 г. - 31.05.2018 г. „Справка за намерените покупки в дневниците за продажби на всички дружества за Булстат:[ЕИК]", като са установили, че доставчиците на ревизираното дружество са издали фактури на обща стойност 2 373 793.12 лв. и ДДС – 473 324.41 лв. За посочените периоди ЗЛ декларирало покупки с П. с данъчна основа – 2 935 648.84 лв. и ДК – 587 129.79 лв. Достигнали са до извод, че [фирма] декларира завишени стойности по получени доставки от по-голямата част от горепосочените доставчици. Констатирано е, че ЗЛ декларира завишаване на реалните стойности на данъчна основа и ДДС по получени доставки, като разликата е в общ размер на ДО – 561 855.72 лв. и ДДС – 113 805.38 лв.

От страна на ревизиращият екип е установено още, че като получател, дружеството декларира получени стоки – пластмасови опаковки за яйца внос от Турция по смисъла на чл.16 от ЗДДС, съгласно който внос на стоки е въвеждането на необщностни стоки на територията на страната и на основание чл.68, ал.1, т.3 от ЗДДС РЛ има право да приспадне данъчен кредит от данъчните си задължения за осъществен внос. Съгласно чл.71, т.3 от ЗДДС, ревизираното лице не е представило митнически документ за внос, в който лицето е посочено като вносител и данъкът да е внесен по реда на чл. 90, ал.1 от ЗДДС.

Тези изводи на органите по приходите се потвърждават и в рамките на съдебното производство и заключението на ССЕ.В тази насока следва да се отележи, че ра счетоводни записи, за които не са налични фактури, счетоводният екип на жалбоподателят информира и поясни в писмен вид, дали записът в счетоводните регистри е въз основа на данни от опис на доставчик или по данни от банково извлечение за разплащане по фактура. Резултатите от съпоставката фактура-счетоводен запис са намерили отражение в нарочно изготвени справки под формата на Приложения с №№ 1, 2 и 3 към първоначалното заключение на ССЕ– за 2016г., 2017г. и периода 01-05.2018г., в които Приложения в колона „забележка“ е вписано дали дадена фактура е налична или източникът на информация за тази фактура е от опис, представен от контрагента или данните са взети от банковото извлечение, в което са вписани

данни за разплащане с контрагента по тази фактура. От вписаните данни в тези приложения е видно, че през 2016г. голяма част от фактурите за доставка на стоки не са налични и дружеството не е успяло да се снабди с тях от доставчиците.

През 2016г. и 2017г. са извършени осчетоводявания по дебита на сметка 304 „Стоки“ и кредита на сметка 401 „Доставчици“, със сумите от 151 055,40лв. за 2016г. и 299 155,30лв., за осчетоводяването на които се представи писмено пояснение от страна на дружеството, че осчетоводяването е на база осчетоводен резултат от инвентаризации за 2016г. и 2017г. Този начин на вписвания обаче не преодолява изискването за доказване на реалност на доставките, което от страна на дружеството жалбоподател не бе сторено в производството.

В подкрепа на горните изводи е и констатацията, че [фирма] като получател на „грешните“, според жалбоподателя фактури не е отразил в периода на издаването им, както и в някой от следващите данъчни периоди от обхвата на ревизията (до м. 05.2018г.) сторниране/анулиране с противоположен знак на стойностите на данъчната основа и ДДС по тези „грешни“ фактури съобразно изискванията в ЗДДС и ППЗДДС. В писмо с вх. № 11-01-60#10 от 21.06.2021г. на зам. директора на ТД на НАП С. на стр. 11 от писмото е посочено, че „...от страна на фирма [фирма] няма данни за подадени коригиращи СД за периода м. 02.2018г. – м. 05.2018г.“. Експертизата установява, че няма данни за подаване на коригиращи справки - декларации от страна на [фирма] за периода от 02.2017г. до 05.2018г., което на още по силно основание води до извода, че реални доставки с участието на този търговец не са се осъществили.

След преглед, проучване и анализ на дневниците за продажба на [фирма] за процесния период, експертизата установява, че Цитираните в Таблица № 1 на стр. 4 и на стр. 5 от основното заключение „нови“ (т. нар. „верни“) фактури не са включени в дневниците за продажби **(а не за покупки)** и в справките – декларации на жалбоподателя [фирма] за данъчния период на издаването им;

* В дневниците за продажба са включени фактури към клиент [фирма], с номера, които съвпадат с номерата на издадените от жалбоподателя фактури и различни данъчни основи и ДДС от тези на издадените такива. В колони с №№ 6 и 7 от Таблица № 3 са посочени данъчна основа и ДДС на включените в дневниците за

продажба на [фирма] фактури.

[фирма] като издател на „грешните“ според него фактури с получател [фирма] не е отразил сторниране/анулиране с противоположен знак на стойностите на данъчната основа и ДДС по тези фактури съобразно изискванията на ЗДДС и ППЗДДС в същия или в някой от следващите данъчни периоди от обхвата на ревизията (до м. 05.2018г.).

От дружеството не е извършвано коригиране на грешка по реда на чл. 126, ал. 2 или ал. 3 от ЗДДС. С молба от юрк. М. е приложено писмо с вх. № 11-01-60#4 от 09.03.2021г. на зам. директора на ТД на НАП С., в което е записано, че към „... 08.03.2021г. няма данни за подадени от [фирма] коригиращи справки - декларации по ЗДДС за периода м. 01.2017г. – м. 01.2018г....“.

Действително на редове 15, 17 и 27 от Таблица №1 са посочени номера и дати на реално издадени анулирани фактури, но на експертизата не са представени документи, по делото не са налични документи във връзка с анулирането на „сгрешените“ документи, посочени на ред 15, 17 и 27 от Таблица №1 на стр. 4 и на стр. 5 от основното заключение, както и данни във връзка със сторнирането им. Ето защо и не би могло да се приеме за доказано реалното изпълнение на доставката на стоки по тези фактури.

По отношение на реализираните ВОД : Органите по приходите са установили, че за периода 01.10-2016 г. до 30.06.2018 г. ревизираното лице е извършило вътреобщностно придобиване от "ЗСБКЛЗУ У. БЕ "- Гърция с VIN EL094072019, както и че VIN номерът е валиден. Преведените фактури в рамките на съдебното производство потвърждават този факт.

В хода на ревизионното производство, а и в съдебното производство не са представени никакви документи, вкл. и протоколи за самоначисляване на данъка по чл.117 ал.1 от ЗДДС. В дневниците /дневник покупки и дневник продажби/ на ревизираното лице също не са отразени протоколи за самоначисляване на данъка по чл.117 ал.1 от ЗДДС за В. от гръцкото дружество. Поради което ревизиращият екип на осн. чл. 86 от ЗДДС правилно ревизиращият екип е начислил дължимия данък, както следва:

- за м.12.2016 г. В. на стойност 5 533 евро или равностойност в български лева – 10821.61 лв. – ДДС в размер на 2 164.32 лв.

- за м.03.2017 г. В. на стойност 4 234 евро или равностойност в

- български лева – 8 280.98 лв. – ДДС в размер на 1 656.20 лв.
- за м.05.2017 г. В. на стойност 4 321 евро или равностойност в български лева – 8451.14 лв. – ДДС в размер на 1 690.23 лв.
  - за м.06.2017 г. В. на стойност 9 702 евро или равностойност в български лева – 18 975.46 лв. - ДДС в размер на 3 795.09 лв.
  - за м.07.2017 г. В. на стойност 5 741 евро или равностойност в български лева – 11 228.42 лв. - ДДС в размер на 2 245.68 лв.
  - за м.08.2017 г. В. на стойност 3 494 евро или равностойност в български лева – 6 833.67 лв. - ДДС в размер на 1 366.73 лв.
  - за м.09.2017 г. В. на стойност 11 254 евро или равностойност в български лева – 22 010.91 лв. - ДДС в размер на 4 402.18 лв.
  - за м.10.2017 г. В. на стойност 4 118 евро или равностойност в български лева – 8 054.11 лв. – ДДС в размер на 1610.82 лв.
  - за м.11.2017 г. В. на стойност 16 858 евро или равностойност в български лева – 32 971.38 лв. - ДДС в размер на 6 594.28 лв.
  - за м.12.2017 г. В. на стойност 11 372 евро или равностойност в български лева – 22 241.70 лв. - ДДС в размер на 4 448.34 лв.
  - за м.02.2018 г. В. на стойност 5 603 евро или равностойност в български лева – 10 958.52 лв. - ДДС в размер на 2 191.70 лв.
  - за м.03.2018 г. В. на стойност 5 624 евро или равностойност в български лева – 10 999.58 лв. - ДДС в размер на 2 199.92 лв.
  - за м.04.2018 г. В. на стойност 4 128 евро или равностойност в български лева – 8 073.67 лв. – ДДС в размер на 1 614.73 лв.
  - за м.05.2018 г. В. на стойност 5 707 евро или равностойност в български лева – 11 161.92 лв. - ДДС в размер на 2 232.38 лв.

Досежно задълженията по ЗКПО:

На база на констатациите в частта по ЗДДС за липса на реална доставка на стоки по процесните фактури и във връзка с отказаното право на приспадане на данъчен кредит, както от фактическа така и от правна страна, законосъобразно органите по приходите са приели, че е налице несъответствие между документалната обосновааност на разходите по фактурите и действителните стопански операции. Налице са основанията на разпоредбата на чл. 16, ал.2 т. 4 от ЗКПО, съгласно която не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. По силата чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на **Закона за счетоводството** /ЗСч./ отразяващ вярно

стопанската операция, което в случая не е доказано. В тази насока следва да се отбележи и констатацията на вещото лице, че от жалбоподателя не са представени коригирани годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за 2016г. и 2017г., които да се разгледат и анализират, и които да са съставени след преосчетоводяването на първичните счетоводни документи от друг счетоводен екип.

В молба от юрк. М. е приложено писмо с вх. № 11-01-60#4 от 09.03.2021г. на зам. директора на ТД на НАП С., в което е записано, че към „... 08.03.2021г. няма данни за подадени от [фирма] коригиращи справки декларации по ЗДДС за периода м. 01.2017г. – м. 01.2018г., както и няма данни за подадени коригиращи ГДД по чл. 92 от ЗКПО за финансовите 2016г. и 2017г.“ Поради изложеното съдът възприема доводите на жалбоподателя за незаконосъобразност на РА в тази му част за неоснователни.

В останалата част досежно установените задължения по ЗКПО във връзка с авансово дължимия данък за 2016 и 2017г същите отразяват вярно посоченото от самия жалбоподател в подаданите от него декларации, като задължението за плащане на сумите е скрепено с лихва за забава поради късното им заплащане.

Ето защо и според настоящия състав ревизионният акт е законосъобразен и следва жалбата срещу него да се отхвърли.

При направено искане за това и на основание чл.161 от ДОПК на приходната администрация се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 12814,83лв на осн. Чл.8 от Наредба № 1 за минималните адвокатски възнаграждения.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище [населено място], [улица], чрез адв. Сибила Метанова и адв. Д. А., с адрес за кореспонденция: [населено място], ул. „6-ти септември“ № 12, ет. 2 срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220218003809-091-001/14.03.2019 г., издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор – орган, възложил ревизията и Д. Н. К., на длъжност Главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на

Национална агенция за приходите /НАП/ относно установени задължения по ЗДДС и ЗКПО в общ размер на 954 243,90 лв. и лихвите за просрочия към тях общо в размер на 140 472,07 лв. за периода от 01.01.2016 г. до 31.05.2018 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище [населено място], [улица], чрез адв. Сибила Метанова и адв. Д. А., с адрес за кореспонденция: [населено място], ул. „6-ти септември“ № 12, ет. 2 да заплати на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на Национална агенция за приходите /НАП/ разноси в арзмер на 12814,83лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: